BENDROJO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. gruodžio 16 d.*

Byloje T-281/09

Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG, įsteigta Frechene (Vokietija), atstovaujama advokato J. Albrecht,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą S. Schäffner,

atsakovę,

* Proceso kalba: vokiečių.

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2009 m. gegužės 8 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1429/2008-4), susijusio su paraiška įregistruoti žodinį žymenį CHROMA kaip Bendrijos prekių ženklą,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį per pasitarimą sudarė pirmininkas S. Papasavvas, teisėjai V. Vadapalas (pranešėjas) ir K. O'Higgins,

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Teismo kanceliarijai 2009 m. liepos 17 d.,

susipažinęs su atsakymu į ieškinį, pateiktu Teismo kanceliarijai 2009 m. spalio 1 d.,

susipažinęs su dubliku, pateiktu Teismo kanceliarijai 2009 m. gruodžio 21 d.,

atsižvelgęs į tai, kad nė viena šalis nepateikė prašymo surengti teismo posėdį per mėnesį po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, ir todėl remdamasis teisėjo pranešimu ir pagal Procedūros reglamento 135a straipsnį nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

atsižvelgęs į Teismo kolegijų sudėties pakeitimą,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2008 m. kovo 6 d. ieškovė *Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG* pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146), kuris pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduoda paraiška, yra žodinis žymuo CHROMA.

3 Prekės, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 11 ir 19 klasėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka tokį aprašymą:

— 11 klasė: „Kriauklės, dušo padėklai, dušai ir vonios, praustuvės, bidė, pisuarai, klozetai, klozetų bakeliai, visi keramikiniai“;

— 19 klasė: „Ne metalinės statybinės medžiagos; apdailos plytelės, plokštelės, profilinės lentelės, vamzdžiai ir dangos statybos reikmėms, visi ne metaliniai; keramikinės plokštelės, mozaikos ir fasoninės dalys statybos reikmėms; keramika (medžiaga)“.

4 2008 m. rugpjūčio 7 d. sprendimu ekspertas, taikydamas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktus (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai) ir Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 2 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 2 dalį), atmetė registracijos paraišką nagrinėjamoms prekėms.

5 2008 m. rugsėjo 30 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 57–62 straipsniais (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniai), dėl eksperto sprendimo pateikė apeliaciją VRDT.

6 2009 m. gegužės 8 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją, motyvuodama tuo, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas yra apibūdinamojo pobūdžio, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą. Iš esmės ji nusprendė, jog nagrinėjamas žymuo yra graikiško žodžio „χρώμα“ (spalva) transliteracija lotyniškais rašmenimis, o kadangi tai yra nagrinėjamas prekes apibūdinanti nuoroda, absoliutus atmetimo pagrindas egzistuoja Graikijoje ir Kipre. Dėl tų pačių priežasčių, beje, ji laikėsi nuomonės, kad nagrinėjamas žymuo taip pat neturi skiriamojo požymio, kaip jis suprantamas pagal to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktą.

Šalių reikalavimai

7 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

8 VRDT Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl priimtinumo

9 Atsakyme į ieškinį VRDT pirmiausia kelia prieštaravimą dėl ieškinio priimtinumo pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą.

10 Dublike ieškovė ginčija šiuos argumentus, tvirtindama ieškinyje konkrečiai nurodžiusi ieškinio pagrindų pagrindimo argumentus, paremtus Reglamento Nr. 207/2009 37 straipsnio 1 dalies, 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktų bei 76 straipsnio 1 dalies pažeidimu.

11 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį ir Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą, taikomą intelektinės nuosavybės bylose pagal to paties reglamento 130 straipsnio 1 dalį, visuose ieškiniuose turi būti nurodyta teisinių pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka ir ši nuoroda turi būti pakankamai aiški ir konkreti, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Teismas – priimti sprendimą dėl ieškinio (žr. 2008 m. lapkričio 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Rautaruukki prieš VRDT (RAUTARUUKKI)*, T-269/06, neskelbiamo Rinkinyje, 33 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

12 Šiuo atveju net ir glaustos ieškinio pagrindimo teisinių pagrindų santraukos pakanka, kad Teismas atskirtų argumentus, sudarančius ieškinio teisinį ir faktinį pagrindą. Atsiliepime į ieškinį VRDT, beje, pripažįsta supratusi, kad iš esmės ieškovė nurodė Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktų pažeidimus ir taip pat rėmėsi to paties reglamento 37 straipsnio 1 dalimi ir 76 straipsnio 1 dalimi.

13 Todėl VRDT pateiktas prieštaravimas dėl priimtinumo, pagrįstas Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktu, negali būti patenkintas.

Dėl esmės

14 Ieškiniui pagrįsti ieškovė iš esmės nurodo vienintelį pagrindą, susijusį su Reglamento Nr. 2007/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktų, taip pat to paties reglamento 37 straipsnio 1 dalies ir 76 straipsnio 1 dalies pažeidimu.

Šalių argumentai

15 Ieškovė tvirtina, kad ginčijamas žymuo nėra apibūdinamojo pobūdžio ir todėl jam netaikomas atmetimo pagrindas, nurodytas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkte, o dėl tos pačios priežasties – ir tas, kuris nurodytos to paties reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkte.

16 Jos teigimu, ginčijamame sprendime pateiktas vertinimas klaidingai paremtas žymens CHROMA prilyginimu graikų kalbos žodžiui „χρώμα“ (spalva), taip pat poreikiu išlaikyti galimybę disponuoti juo nagrinėjamoms prekėms žymėti.

17 Ieškovė tvirtina, kad nagrinėjamo žymens nereikia prilyginti graikų kalbos žodžiui „χρώμα“ (spalva). Apeliacinė taryba neįrodė, kad transliteracija lotyniškais rašmenimis buvo naudojama taip pat kaip ir žodis originalo kalba, ir todėl ji neturėjo remtis poreikiu išvengti graikiškų žodžių transliteracijos monopolizavimo. Be to, žymens CHROMA registracijos suteikiama apsauga neleistų ieškovei uždrausti tretiesiems asmenims vartoti graikišką žodį „χρώμα“ (spalva).

18 Be to, nėra reikalo apsaugoti galimybę disponuoti žodžiu „χρώμα“ (spalva), nes tai yra žodis, apibūdinantis tik vieną prekių savybių rūšį, o ne vienos prekės savybę. Būtų neįprasta prekę ar jos pakuotę pažymėti tokia nuoroda. Tokio žymėjimo vartotojas nelaikys prekės savybės nuoroda.

19 Šį argumentą patvirtina Bendrijos prekių ženklų, sudarytų iš žodžių „dimension“ (anglų kalba – mastas, dydis ar dimensija), „brilliance“ (anglų kalba – ryškumas, spindėjimas ar spindesys) ar „tinta“ (ispanų kalba – rašalas, atspalvis ar nuspalvintas), registracija.

20 Iš ginčijamo sprendimo 30 punkto, beje, matyti, kad Apeliacinės tarybos argumentai iš tikrųjų susiję ne su pačiu žodžiu „spalva“, o sąvokomis „spalvotas“, „įvairiaspalvis“ ar „nuspalvotas“, kurias galima vartoti norint nurodyti, kad prekė yra nuspalvinta ar nėra vienspalvė.

21 Šiuo klausimu Apeliacinė taryba neatsižvelgė į nagrinėjamas prekes. Neįsivaizduojama, kad žodžiai „spalva“ ar „spalvotas“ kokia nors kalba būtų užrašyti ant nagrinėjamų prekių jų savybėms žymėti. Kalbant apie prekes, kurios būtinai yra spalvotos, net jei tai tiesiog natūrali jų medžiagos spalva, pasakytina, kad tokios nuorodos, kuriose

neminima jokia konkreti spalva, neturi jokios įtakos vartotojui. Be to, kalbant apie nagrinėjamas prekes, pažymėtina, kad atspalvis visada nurodomas ant jų pakuotės.

22 Todėl žodis „spalva“ ir tuo labiau žymuo CHROMA neapibūdina kokios nors nagrinėjamų prekių savybės. Graikiškai kalbantis vartotojas suvoks šį žymenį ne kaip elementarią apibūdinamąją nuorodą, o kaip kilmės nuorodą.

23 Šią aplinkybę patvirtina tai, kad yra nacionalinių ir Bendrijos prekių ženklų, sudarytų iš žodinių žymenų CHROMA ar CROMA, kuriuos ieškovė mini savo paaiškinimuose, pateikdama apeliacijos pagrindus VRDT.

24 Be to, kadangi Apeliacinė taryba neatsižvelgė į šias ankstesnes registracijas, ji pažeidė savo pareigą nagrinėti faktus savo iniciatyva, kaip numatyta Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalyje.

25 VRDT ginčija ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

26 Pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktą neregistruojami „prekių ženklai, sudaryti tiktai iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui, ar kitoms prekių ar paslaugų savybėms“.

Remiantis to paties straipsnio 2 dalimi, 1 dalies nuostatos taikomos, net jeigu prekių ženklo neregistravimo pagrindai galioja tiktai dalyje Sąjungos.

27 Reikia priminti, kad Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punktu siekiama užtikrinti visuomeninį interesą, kad bet kas laisvai galėtų naudoti prekių ar paslaugų, kurioms yra prašoma įregistruoti prekių ženklą, savybes apibūdinančius žymenis ar nuorodas. Todėl šia nuostata neleidžiama tokių žymenų ir nuorodų naudoti vienai įmonei dėl to, kad jie buvo įregistruoti kaip prekių ženklai (žr. 2003 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT prieš Wrigley*, C-191/01 P, Rink. p. I-12447, 31 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

28 Todėl remiantis šia nuostata turi būti atsisakyta registruoti žodinį žymenį, jei bent viena iš galimų jo reikšmių apibūdina atitinkamų prekių ar paslaugų savybę. Be to, tam, kad VRDT pateiktų tokį prieštaravimą, nebūtina, kad nagrinėjamas žymuo būtų realiai naudojamas apibūdinimui; pakanka, kad jis galėtų būti naudojamas tokiais tikslais (minėto Sprendimo *VRDT prieš Wrigley* 32 punktas).

29 Be to, nesvarbu, ar prekių ar paslaugų savybės, kurias gali apibūdinti nagrinėjamas žymuo, yra komerciškai svarbios, ar tik šalutinės arba ar yra tas pačias savybes apibūdinančių sinonimų (žr. pagal analogiją 2004 m. vasario 12 d. Sprendimo *Koninklijke KPN Nederland*, C-363/99, Rink. p. I-1619, 101 ir 102 punktus).

30 Taip pat reikia priminti, kad žymens apibūdinamasis pobūdis gali būti vertinamas tik atsižvelgiant, pirma, į suinteresuotosios visuomenės suvokimą ir, antra, į atitinkamas prekes bei paslaugas (žr. 2008 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo

Lancôme prieš VRDT – CMS Hasche Sigle (COLOR EDITION), T-160/07, Rink. p. II-1733, 44 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

31 Šioje byloje, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 31 ir 32 punktuose pateikto vertinimo, kurio ieškovė neginčija, atitinkamos prekės yra, pirma, 11 klasei priklausantys keramikiniai sanitariniai įrenginiai ir, antra, 19 klasei priklausančios ne metalinės statybinės medžiagos, kurias gali įsigyti tiek galutinis vartotojas, tiek statybų rangovas.

32 Be to, kadangi iš ginčijamo sprendimo 19 punkto matyti, jog Apeliacinė taryba į absoliutų atmetimo pagrindą atsižvelgė, tik kiek tai susiję su graikų kalba, reikia manyti, taikant Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 2 dalį, kad, vertinant šį atmetimo pagrindą, atitinkamą visuomenę sudaro suinteresuotieji Graikijos ir Kipro vartotojai.

33 Neginčijama, kad žymuo CHROMA yra graikiško žodžio „χρώμα“ (spalva) transliteracija lotyniškais rašmenimis.

34 Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 22 punkto, nagrinėjant Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytus absoliučius atmetimo pagrindus graikiškų žodžių transliteracija lotyniškais rašmenimis turi būti prilyginta žodžiams, parašytiems graikiškais rašmenimis (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2000 m. gruodžio 5 d. Sprendimo *Messe München prieš VRDT (electronica)*, T-32/00, Rink. p. II-3829, 40 punktą).

35 Toks vertinimas šioje byloje taikomas juo labiau todėl, kad nagrinėjamas žymuo yra tiksli graikiško žodžio, reiškiančio „spalvą“, transkripcija lotynų abėcėlės, kurią moka suinteresuotasis graikiškai kalbantis vartotojas, rašmenimis, todėl jo reikšmę šis vartotojas gali iš karto tiesiogiai suprasti.

36 Šiuo klausimu, viena vertus, reikia pažymėti, kad žodis, reiškiantis „spalvą“, gali būti vartojamas prekių savybei, t. y. galimybei, kad jos bus įvairių atspalvių, žymėti (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *COLOR EDITION* 47 ir 48 punktus).

37 Iš tiesų, nors ieškovė nurodo, kad spalva yra savybių rūšis ar kategorija, o ne „konkreti“ savybė, tai nepaneigia fakto, kad pagal paplitusią žodžio „spalva“ reikšmę šis žodis reiškia, jog naudojamos kitos spalvos nei juoda ar balta arba kad kalbama apie plačią spalvų paletę.

38 Antra vertus, kaip teisingai ginčijamo sprendimo 31 ir 32 punktuose pažymėjo Apeliacinė taryba, kalbant apie sanitarinius įrenginius, kurie tradiciškai yra balti, ir ne metalines statybines medžiagas, tarp kurių patenka ir keramika vonios kambariams, nuoroda, jog šios prekės gali būti įvairių spalvų, yra savybė, kuri gali būti svarbi apsisprendžiant pirkti.

39 Šitaip pavartojus žodį „spalva“ pateikiama informacija, kurią suinteresuotasis vartotojas gali iš karto suprasti ir kuria pranešama, kad siūloma prekių gama gali būti įvairių spalvų, o vonios kambarių keramikinių sanitarinių įrenginių ir ne metalinių statybinių medžiagų – visų pirma kitokių spalvų nei tradicinės baltos. Be to, nagrinėjamų

prekių paklausa gali priklausyti nuo jų spalvų paletės, siekiant jas suderinti kuriant interjerą.

40 Kadangi toks vertinimas yra aiškiai susijęs su sąlygomis, kuriomis prekiaujama 11 ir 19 klasėms priklausančiomis prekėms, ieškovė klaidingai tvirtina, kad Apeliacinė taryba neatsižvelgė į šias prekes.

41 Iš šių samprotavimų matyti, kad Apeliacinė taryba visiškai pagrįstai galėjo nuspręsti, kad, suinteresuotojo graikiškai kalbančio vartotojo požiūriu, žymuo CHROMA gali nurodyti, kad atitinkamos 11 ir 19 klasių prekės gali būti įvairių spalvų, ir kad šitaip juo nurodoma savybė, kuri yra svarbi prekiaujant nagrinėjamomis prekėmis.

42 „Remiantis šio sprendimo 28 ir 29 punktuose nurodyta teismų praktika, tokio vertinimo nepaneigia ieškovės argumentas, kad yra žodžių, kuriais galima perteikti tą pačią informaciją, kaip antai „nuspalvotas“ ar įvairiaspalvis“, kaip ir argumentas, kad šis žodis realiai nevartojamas prekei apibūdinti. Be to, nesvarbu, ar taip galbūt apibūdinta savybė yra komerciškai svarbi, ar tik šalutinė.

43 Be to, ieškovė pagrįstai negali remtis nei Bendrijos prekių ženklų, sudarytų iš žodžių, reiškiančių dydį, blizgesį ar atspalvį, nei Bendrijos prekių ženklų, sudarytų iš elementų „chroma“ ir „croma“ ar jų derinių su kitais žodiniais elementais, registracijomis.

44 Kadangi apeliacinių tarybų sprendimai dėl žymens įregistravimo kaip Bendrijos prekių ženklo priskiriami susietai kompetencijai, šių sprendimų teisėtumo iš principo negali paneigti argumentas dėl VRDT kitokios ankstesnės sprendimų praktikos (šiuo klausimu žr. 2005 m. rugsėjo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *BioID prieš VRDT*, C-37/03 P, Rink. p. I-7975, 47 punktą).

45 Be to, žymens skiriamasis požymis turi būti vertinamas, viena vertus, atsižvelgiant į prekes ir paslaugas, kurioms buvo prašoma jį įregistruoti, kita vertus, atsižvelgiant į tai, kaip jį suvokia atitinkama visuomenė. Tokiomis aplinkybėmis ieškovė negali naudingai remtis tuo, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas yra panašus į kitą Bendrijos prekių ženklą, nenurodydama faktinių ar teisinių aplinkybių, pateiktų šio kito prekių ženklo registracijai pagrįsti (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *BioID prieš VRDT* 48 ir 49 punktus).

46 Kalbant apie prekių ženklo CROMA registraciją Graikijoje, reikia priminti, kad Bendrijos prekių ženklų sistema yra autonominė sistema, sudaryta iš taisyklių visumos, ir ja siekiama jai būdingų tikslų, o jos taikymas nepriklauso nuo jokios nacionalinės sistemos. Todėl ankstesnės registracijos valstybėse narėse nėra lemiamos aplinkybės, tačiau į jas gali būti atsižvelgta registruojant Bendrijos prekių ženklą, be kita ko, kaip į pagalbinę analizės priemonę, vertinant Bendrijos prekių ženklo paraišką (žr. 2005 m. birželio 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Wilfer prieš VRDT (ROCKBASS)*, T-315/03, Rink. p. II-1981, 35 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

47 Šioje byloje ieškovė nenurodo jokios teisinės ar faktinės aplinkybės, dėl kurios nagrinėjamas nacionalinis prekių ženklas buvo įregistruotas.

48 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškovė negali pagrįstai kaltinti Apeliacinės tarybos pažeidus Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalį dėl to, kad neatsižvelgė į šias ankstesnes registracijas.

49 Atsižvelgiant į visas šias aplinkybes, konstatuotina, jog ieškovė nepaneigė Apeliacinės tarybos išvados, kad nagrinėjamam žymeniui taikomas Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkte įtvirtintas absoliutus atmetimo pagrindas.

50 Vadovaujantis tokia išvada, registracijos paraiškos nagrinėjamoms prekėms atmetimas negali būti laikomas Reglamento Nr. 207/2009 37 straipsnio 1 dalies pažeidimu.

51 Tokiomis aplinkybėmis nereikia nagrinėti pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu. Kaip matyti iš Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies, tam, kad nebūtų galima registruoti žymens kaip Bendrijos prekių ženklo, pakanka, kad būtų taikomas vienas iš išvardytų pagrindų.

52 Todėl šį ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

53 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi š alis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš *Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG* bylinėjimosi išlaidas.**

Papasavvas Vadapalas O'Higgins

Paskelbta 2010 m. gruodžio 16 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.